TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2016. gada 8. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēma Eiropas Savienībā — Direktīva 2003/87/EK — Saskaņota emisijas kvotu bezmaksas piešķiršana — Lēmums 2011/278/ES — Grozījumi sadalē — 24. panta 1. punkts — Iekārtas operatora pienākums sniegt informāciju — Apjoms

Lieta C-461/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 3. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 28. augustā, tiesvedībā

E.ON Kraftwerke GmbH

pret

Bundesrepublik Deutschland .

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents) un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procedūru,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *E.ON Kraftwerke GmbH* vārdā – *S. Altenschmidt* un *A. Sitzer*, *Rechtsanwälte*,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *K. Petersen*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *E. White* un *K. Herrmann*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV 2011, L 130, 1. lpp.), 24. panta 1. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *E.ON Kraftwerke GmbH* un *Bundesrepublik Deutschland* (Vācijas Federatīvā Republika) par *E.ON Kraftwerke* pienākumu sniegt informāciju saistībā ar emisiju kvotu bezmaksas piešķiršanu, ņemot vērā vienas no tās elektrostacijām darbībā veiktās izmaiņas.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2003/87

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/29/EK (OV 2009, L 140, 63. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 2003/87"), 7. pantā "Pārmaiņas attiecībā uz iekārtām" ir noteikts:

"Operators informē kompetento iestādi par visām plānotajām pārmaiņām attiecībā uz iekārtas būtību, darbību, paplašināšanu vai būtisku jaudas samazināšanu, sakarā ar ko var būt vajadzība atjaunināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde atjaunina atļauju. [..]"

4 Direktīvas 2003/87 10. panta 1. punktā ir noteikts:

"Sākot ar 2013. gadu, dalībvalstis izsola visas kvotas, kas nav piešķirtas bez maksas saskaņā ar 10.a un 10.c pantu [..]"

5 Šīs direktīvas 10.a panta "Kopienas mēroga pagaidu noteikumi, lai saskaņotu bezmaksas kvotu piešķiršanu" 1. punktā ir noteikts:

"Komisija līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem Kopienas mērogā pilnībā saskaņotus īstenošanas noteikumus [..] kvotu saskaņotai sadalei [..]"

Lēmums 2011/278

6 Atbilstoši Lēmuma 2011/278 7. pantam "Bāzes datu vākšana":

"1. Katrai esošajai iekārtai, kas ir tiesīga bez maksas saņemt emisiju kvotas saskaņā ar 10.a pantu Direktīvā 2003/87/EK, tostarp iekārtām, kuras ekspluatē tikai dažkārt, jo īpaši iekārtām, kuras tur rezervē vai gatavībā, un iekārtām, kuras darbojas sezonāli, dalībvalstis katram gadam laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai, ja attiecināms, no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, kurā iekārta ir darbojusies, no operatora iegūst visu attiecīgo informāciju un datus par katru IV pielikumā uzskaitīto parametru.

2. Dalībvalstis savāc datus atsevišķi par katru apakšiekārtu. Ja nepieciešams, dalībvalstis drīkst pieprasīt operatoram iesniegt papildu datus.

[..]"

7 Lēmuma 2011/278 10. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pamatojoties uz saskaņā ar 7. pantu savāktajiem datiem, dalībvalstis katram gadam aprēķina bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu katrai esošai iekārtai to teritorijā, sākot no 2013. gada un turpmāk, saskaņā ar 2. līdz 8. punktu."

8 Lēmuma 2011/278 19.–21. pantā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem dalībvalstis sadala emisiju kvotas pēc attiecīgās iekārtas jaudas ievērojamas palielināšanas vai samazināšanas.

9 Lēmuma 2011/278 24. pantā "Izmaiņas iekārtas darbībā" ir paredzēts:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka visu attiecīgo informāciju par jebkādām plānotām vai notikušām iekārtas jaudas, darbības līmeņa un darbības izmaiņām operators iesniedz kompetentai iestādei līdz katra gada 31. decembrim.

2. Ja iekārtas jaudas, darbības līmeņa vai darbības izmaiņas ietekmē tai piešķirtās kvotas, tad, pirms tiek noteikts galīgais kopējais ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu daudzums, dalībvalstis, izmantojot Komisijas sagatavoto elektronisko veidni, iesniedz Komisijai visu attiecīgo informāciju, tostarp pārskatīto provizorisko ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu kopējo daudzumu attiecīgajai iekārtai, kas noteikts atbilstīgi šim lēmumam. Komisija drīkst attiecīgajai iekārtai noraidīt provizorisko kopējo ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu daudzumu."

Regula (ES) Nr. 601/2012

10 Saskaņā ar Komisijas 2012. gada 21. jūnija Regulas (ES) Nr. 601/2012 par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87[..] (OV 2012, L 181, 30. lpp.) 1. pantu tajā ir paredzēti noteikumi siltumnīcefekta gāzu emisiju un darbības datu monitoringam un ziņošanai par tiem saskaņā ar Direktīvu 2003/87 tajā Eiropas Savienības emisiju tirdzniecības sistēmas tirdzniecības periodā, kas sākas 2013. gada 1. janvārī, un turpmākajos tirdzniecības periodos.

11 Regulas Nr. 601/2012 12. pantā "Monitoringa plāna saturs un iesniegšana" ir noteikts, ka:

"1. Operators vai gaisa kuģa ekspluatants iesniedz monitoringa plānu kompetentajai iestādei apstiprināšanai.

Monitoringa plānu veido sīki izstrādāta, pilnīga un pārredzama dokumentācija par konkrētās iekārtas vai gaisa kuģa ekspluatanta monitoringa metodoloģiju, un tas satur vismaz I pielikumā minētos elementus.

[..]

2. Gadījumos, kad I pielikumā ir atsauce uz kādu procedūru, operators vai gaisa kuģa ekspluatants izveido, dokumentē, īsteno un uztur šādu procedūru atsevišķi no monitoringa plāna.

[..]

3. Papildus šā panta 1. un 2. punktā minētajiem elementiem dalībvalstis var pieprasīt iekārtu monitoringa plānā iekļaut papildu elementus, lai varētu izpildīt [..] Lēmuma 2011/278 [..] 24. panta 1. punkta prasības, tostarp procedūras kopsavilkumu, nodrošinot, ka

a) operators regulāri pārbauda, vai informācija par jebkurām plānotām vai faktiskām izmaiņām iekārtas jaudā, darbības līmenī un ekspluatācijā ir atbilstoša minētajam lēmumam;

b) operators iesniedz a) apakšpunktā minēto informāciju kompetentajai iestādei katru gadu līdz 31. decembrim."

Vācijas tiesības

12 2011. gada 26. septembrī federālā valdība pieņēma *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (Noteikumi par siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju kvotu piešķiršanu tirdzniecības periodā no 2013. līdz 2020. gadam; *BGBl.* I, 1921. lpp.; turpmāk tekstā – "*ZuV 2020*").

13 *ZuV 2020* 22. pantā "Izmaiņas iekārtas darbībā" ir paredzēts:

"1) Iekārtas operatoram – līdz nākamā gada 31. janvārim un sākot no 2013. gada 31. janvāra – kompetentajai iestādei ir jāsniedz visa attiecīgā informācija par plānotām vai jau veiktām izmaiņām iekārtas jaudā, darbības līmeņos un darbībā.

2) Būtiska jaudas samazinājuma gadījumā saskaņā ar 19. pantu iekārtas operatoram ir pienākums nekavējoties kompetentajai iestādei paziņot elementa, uz ko attiecas sadale, samazinātās jaudas īpatsvaru un uzstādīto jaudu. Iekārtas slēgšanas gadījumā saskaņā ar 20. panta 1. punktu iekārtas operatoram ir pienākums kompetentajai iestādei nekavējoties paziņot iekārtas slēgšanas datumu."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

14 *E.ON Kraftwerke* ir enerģijas nozares uzņēmums, kurš Vācijā pārvalda vairākas elektrostacijas, uz kurām attiecas pienākums par tirdzniecību ar siltumnīcefektu izraisošo gāzu emisiju kvotām. Attiecībā uz Heidenes (*Heyden*, Vācija) centrāli tā Vācijas emisiju kvotu tirdzniecības iestādei (*Deutsche Emissionshandelsstelle*, turpmāk tekstā – "*DEHSt*") lūdza piešķirt bezmaksas emisiju kvotas trešajam tirdzniecības periodam (2013.–2020. gadam) atbilstoši siltuma emisiju rādītājiem.

15 *E.ON Kraftwerke* ar 2013. gada 5. septembra vēstuli *DEHSt* darīja zināmu, ka, pretēji *ZuV 2020* 22. panta 1. punktā noteiktajam, tā tai paziņos datus par katra sadales elementa darbību tikai tad, ja atbilstoši tiem būtu jāgroza sadales lēmums.

16 Ar 2013. gada 24. septembra vēstuli *DEHSt* atbildēja, uzsverot, ka nepieciešamā informācija, kas ir jādara zināma atbilstoši *ZuV 2020* 22. panta 1. punktam, neaprobežojas tikai ar informāciju, kuras rezultātā varētu rasties vajadzība grozīt sadales lēmumu, bet ietver arī visu informāciju saistībā ar datiem, kuri ir pamatā sadalei.

17 *E.ON Kraftwerke* deklarācijas formulārā attiecībā uz 2013. gadu darbības līmeņa sadaļā bija norādīts skaitlis "0".

18 Ar prasību, kuru *E.ON Kraftwerke* 2013. gada 27. novembrī cēla *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa), tā būtībā lūdza atzīt, ka tai saskaņā ar *ZuV 2020* 22. panta 1. punktu nav jāsniedz visi dati saistībā ar iekārtas jaudu, darbības līmeni vai darbību, bet gan tikai tie dati, kas saistīti ar būtiskām izmaiņām un var ietekmēt kvotu piešķiršanu. Tāda esot Komisijas Lēmuma 2011/278 24. panta, kā arī tās Vadlīniju Nr. 7 jēga.

19 *DEHSt*, kura Komisijas dokumentus izprata citādi, norādīja, ka ar sadali saistītā attiecīgā informācija ir jānosaka dalībvalstīm.

20 Šādos apstākļos *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlīnes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Kāda informācija ietilpst attiecīgajā informācijā saskaņā ar Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punktu? Vai ierobežojums ir izprotams kā kvantitatīvs vai kvalitatīvs, vai tajā it īpaši ietilpst arī informācija par plānotām vai notikušām iekārtas jaudas, darbības līmeņa un darbības izmaiņām, kuras tiešas sekas nav sadales lēmuma atcelšana vai pielāgošana atbilstoši Lēmuma 2011/278 19.–21. pantam un kuras nerada pienākumu to paziņot Komisijai atbilstoši [šī] lēmuma 24. panta 2. punktam?

2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noraidoša atbilde, – vai Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalstīm ir aizliegts iekārtu operatoriem pieprasīt informāciju par plānotām vai notikušām iekārtas jaudas, darbības līmeņa un darbības izmaiņām, kuru tiešas sekas nav sadales lēmuma atcelšana vai pielāgošana atbilstoši Lēmuma 2011/278 19.–21. pantam?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

21 Ar jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā, ja dalībvalsts uzņēmumiem, kuriem ir pienākums Savienībā piedalīties siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecībā un kuriem šīs kvotas ir piešķirtas bez maksas, izvirza prasību sniegt informāciju par visām plānotajām vai veiktajām iekārtas jaudas, darbības līmeņa un darbības izmaiņām, šo prasību neaprobežojot tikai ar informāciju par izmaiņām, kuras varētu ietekmēt šo sadali.

22 Ar Lēmumu 2011/278 tiek regulēta siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu bezmaksas sadale atbilstoši Direktīvas 2003/87 10.a pantam.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas 2003/87 mērķis ir laikā līdz 2020. gadam ekonomiski efektīvos apstākļos samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu kopējās emisijas Savienībā par vismaz 20 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Lai šo mērķi sasniegtu, Savienības likumdevējs ir paredzējis divus mehānismus. Pirmais, Direktīvas 2003/87 9. pantā paredzētais mehānisms ir lineāri samazināt pieejamo kvotu kopapjomu, piemērojot koeficientu 1,74 %, salīdzinot ar to gada vidējo kvotu kopapjomu, kuras dalībvalstis piešķīrušas saskaņā ar Komisijas lēmumiem par emisijas kvotu valsts sadales plāniem laikposmā no 2008. gada līdz 2012. gadam. Otrais ir kvotu izsoles mehānisms, kas arī ļautu rentabli samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas (spriedums, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 81. punkts).

24 Attiecībā uz iekārtām, kuras atbilstoši Direktīvas 2003/87 10.a panta 11. punktam ir bezmaksas kvotu saņēmējas, šo piešķirto kvotu apjoms, sākot no 2013. gada, tiek pakāpeniski samazināts, lai panāktu, ka 2027. gadā kvotas vairs netiek piešķirtas (spriedums, 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14, EU:C:2016:311, 82. punkts).

25 Šajā ziņā atbilstoši Lēmuma 2011/278 7. pantam ir paredzēts, ka par katru esošo iekārtu, kas atbilst nosacījumiem bez maksas saņemt emisiju kvotas, dalībvalstis katram gadam laikposmā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim vai, ja attiecināms, no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim, kurā iekārta ir darbojusies, no operatora iegūst visu attiecīgo informāciju un datus par katru šī lēmuma IV pielikumā uzskaitīto parametru, kuri ļauj noteikt šīs sadales apjomus.

26 Atbilstoši Lēmuma 2011/278 10. pantam dalībvalstīm, pamatojoties uz atbilstoši 7. pantam iegūto informāciju, ir pienākums katram gadam, sākot no 2013. gada, aprēķināt bez maksas piešķiramo emisijas kvotu skaitu katrai to teritorijā esošai iekārtai.

27 Tādējādi, kā noteikts Lēmuma 2011/278 preambulas 15. apsvērumā, dalībvalstīm ir jānodrošina, lai no operatoriem savāktie dati, kurus izmanto sadales vajadzībām, būtu pilnīgi, konsekventi un maksimāli precīzi.

28 Ņemot vērā šos apsvērumus, lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, ir jānoskaidro, kāda tad ir "attiecīgā informācija", kuru dalībvalstis var pieprasīt no attiecīgajiem operatoriem atbilstoši Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punktam.

29 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Lēmumā 2011/278 operatoriem nav tieši noteikts pienākums sniegt informāciju, bet gan dalībvalstīm ir paredzēts pašām parūpēties par to, kā no operatoriem iegūt pietiekamu informāciju, lai veiktu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu bezmaksas sadali.

30 Attiecībā uz šiem datiem dalībvalstīm saskaņā ar Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punktu ir uzdots nodrošināt, ka visu attiecīgo informāciju par jebkādām plānotām vai notikušām iekārtas jaudas, darbības līmeņa un darbības izmaiņām operators iesniedz kompetentajai iestādei līdz katra gada 31. decembrim.

31 Otrkārt, ir jānorāda, ka Lēmuma 2011/278 24. panta 2. punktā, kura mērķis ir reglamentēt dalībvalstu pienākumu paziņot Komisijai attiecīgo informāciju saistībā ar galīgo kopējo ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu daudzuma noteikšanu, šis pienākums ir ierobežots tikai ar tiem gadījumiem, kad šādas izmaiņas ietekmē iekārtai piešķiramo emisiju kvotu daudzumu.

32 Savukārt Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punktā, kurā ir minēta visa attiecīgā informācija par šādām izmaiņām, operatoriem izvirzītā informēšanas prasība nav ierobežota tikai ar gadījumiem, kad minētās izmaiņas ietekmē bez maksas piešķiramo emisiju kvotu daudzumu.

33 Treškārt, šāda Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punkta interpretācija ir atbilstoša Lēmuma 2011/278 sistēmai un mērķiem.

34 Emisiju kvotu sadales sistēmā dalībvalstīm, kā atgādināts šī sprieduma 26. punktā, ir pienākums, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta atbilstoši Lēmuma 2011/278 7. pantam, katru gadu aprēķināt bez maksas piešķiramo emisiju kvotu skaitu katrai to teritorijā esošai iekārtai. Tādēļ dalībvalstu kompetentajām iestādēm, pamatojoties uz operatoru iesniegto informāciju, ir jāizvērtē, vai tā var ietekmēt piešķirto kvotu daudzumu.

35 Turklāt nedz no Direktīvas 2003/87, īpaši tās 7. panta, nedz arī no Lēmuma 2011/278 neizriet, ka Savienības likumdevējs būtu iecerējis atbilstoši šīm normām ļaut operatoriem izvēlēties sniedzamo informāciju atkarībā no tā, vai tie uzskata, ka šī informācija var ietekmēt piešķirto emisiju kvotu daudzumu.

36 No šī lēmuma 24. panta normām izriet, ka to mērķis ir ņemt vērā iekārtu izmantošanas izmaiņas, lai, pirmkārt, dalībvalstis vispirms varētu noteikt bez maksas sadalāmo emisiju kvotu skaitu katrai to teritorijā esošai iekārtai un, otrkārt, lai Komisija pēc tam varētu noteikt galīgo kopējo ikgadējo bez maksas piešķiramo emisiju kvotu daudzumu.

37 Šajā ziņā un kā atgādināts šī sprieduma 27. punktā, dalībvalstīm ir jānodrošina, lai no operatoriem savāktie dati, kurus izmanto sadales vajadzībām, būtu pilnīgi, konsekventi un maksimāli precīzi. Līdz ar to dalībvalstīm pašām ir jānosaka, kāda attiecīgā informācija kompetentajām iestādēm ir jāpieprasa operatoriem.

38 Atsaucoties uz šādi pieprasītās informācijas nepieciešamību, ar Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punktu dalībvalstīm tiek ļauts pieprasīt, lai kompetentajām iestādēm tiktu sniegta tā informācija, kas tām ļautu objektīvi izvērtēt izmaiņas attiecīgajā iekārtā, un liedz tām pieprasīt citu informāciju, kas nav saistīta ar šīm izmaiņām, kā, piemēram, tostarp šo izmaiņu iemeslus vai, vispārīgāk, par to ekonomisko vai komerciālo nepieciešamību, – tas ir jānoskaidro valstu tiesām. Šajā normā savukārt nav paredzēts, ka sniedzamā informācija aprobežojas vienīgi ar informāciju, kas saistīta ar izmaiņām, kuras, kā šķiet operatoriem, var ietekmēt bezmaksas kvotu piešķiršanu.

39 Šis konstatējums nevar tikt atspēkots ar dokumentā "Guidance Document nº 7 on the harmonized free allocation methodology for the EU-ETS post 2012 New Entrants and Closures", kuru Komisija publicējusi savā interneta vietnē, sniegtajiem paskaidrojumiem. Saskaņā ar šajā dokumentā ietverto skaidro norādi, tas nav juridiski saistošs un neatspoguļo Komisijas oficiālo nostāju.

40 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Lēmuma 2011/278 24. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ja dalībvalsts uzņēmumiem, kuriem ir pienākums Savienībā piedalīties siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecībā un kuriem šīs kvotas ir piešķirtas bez maksas, izvirza prasību sniegt informāciju par visām plānotajām vai veiktajām iekārtas jaudas, darbības līmeņa un darbības izmaiņām, šo prasību neaprobežojot tikai ar informāciju par izmaiņām, kuras varētu ietekmēt šo sadali.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 24. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā, ja dalībvalsts uzņēmumiem, kuriem ir pienākums Eiropas Savienībā piedalīties siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecībā un kuriem šīs kvotas ir piešķirtas bez maksas, izvirza prasību sniegt informāciju par visām plānotajām vai veiktajām iekārtas jaudas, darbības līmeņa un darbības izmaiņām, šo prasību neaprobežojot tikai ar informāciju par izmaiņām, kuras varētu ietekmēt šo sadali.

[Paraksti]